

TARİHİMİZDEN HİKÂYESLER

Hasan Erdem

YAYIN NU: 1476

EDEBÎ ESERLER: 772

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI

SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-880-6

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul

Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Ayşegül Büşra Paksoy

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Resimleyen: Volkan Akmeşe

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Baskı ve Cilt: Baskı ve Cilt: PELİKAN BASIM MATBAA VE

AMBALAJ SANAYİ TİC LTD ŞTİ

Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Odin İşmerkezi No28/1

Zeytinburnu /İstanbul

SERTİFİKA NO: 40619

İstanbul- 2019

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir.

Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

HASAN ERDEM; 30.01.1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir’de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa’da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Hâlen Bursa’da yaşayan yazar, emekli olduktan sonra yıllardır üzerinde çalıştığı tarihî roman yazımına yöneldi. Bilhassa Balkanlardaki Türk akıncılarını konu edinen romanları geniş kitleler tarafından beğenilerek okunmaktadır.

Eserleri:

- *Şar Dağının Kurtları*, Ötüken Neşriyat, 2015 (3. Baskı)
- *Argos Kalesi*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Kızıl Atın Süvarisi*, Ötüken Neşriyat, 2014 (3. Baskı)
- *Balkan Şahini*, Ötüken Neşriyat, 2017 (2. Baskı)
- *Otranto 1480 Mahşerin Son Atlısı*, Ötüken Neşriyat, 2016 (2. Baskı)
- *Atilla’nın Kalkanı*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Atilla’nın Kargısı*, Ötüken Neşriyat, 2018
- *Atilla’nın Kamçısı*, Ötüken Neşriyat, 2019

İÇİNDEKİLER

AVCI / 9

•

SUSUZ KALAN ŞEHZADE / 25

•

ESİR ŞEHZADE / 33

•

İKİ AKINCI / 63

•

SAKA HÜSEYİN / 77

•

HİLAL VE HAÇ'IN SAVAŞI / 87

AVCI

SOLUNDA Arnavutluk Dağları, sağında Balkan Dağları bulunan, savunması güçlü Sofya kentinin kalın surlarının üstünde yükselen burçlarından keskin bakışlarını ayıran Timurtaş Paşa görkemli atının başını Hemus vadisine doğru çevirdi. Paşa, rahvan giden yağız atını ardı ardına topuklayınca maiyetindekiler de hemen peşine takıldılar.

Göz alabildiğince uzanıp giden meyve bahçelerinin yanından dörtünelere geçen Timurtaş Paşa, Sofya'nın Sırbistan tarafına bakan cephesine gelince yağız atının dizginlerini kasıp durdu, üzengilerin üzerinde doğruldu, gözlerini kısıp üzüm bağları ile kaplı iki yüksek buruna baktı. Bu iki yüksek burun Sofya ile Türk savaşçıları arasında doğal bir geçit oluşturuyordu. Dar geçidin arasından akan ırmağın sağında ve solunda mevzilenmiş Bulgar okçularını gören Timurtaş Paşa, yanı başındaki İnce Balaban Bey'e doğru döndü.

- Balaban Bey, bu dar geçidi aşmaya kalkarsak çok can kaybederiz. Görebildiğim kadarıyla kenti fethedebilmek için cepheden saldırmaktan başka çare görünmüyor.

- Paşam, son on yıl içinde kenti defalarca kuşattık fakat bir türlü düşüremedik.

- Biliyorum Balaban Bey. Kent saldırılarımıza hep dayandı ama burayı düşürebilirsek batıya doğru yürüyüşe geçen ordularımız için bu kent mükemmel bir üs olacak. Manastır'ı fethettik, Makedonya'ya indik,

Avrupa'ya doğru ilerliyoruz, ancak bu kadar güçlü bir kaleyi arkamızda bırakarak ilerlememiz mümkün değil. Kuvveti zekâ ile birleştiremedin mi salt kuvvet bir işe yaramaz. Böyle bir kale ancak içten fethedilir. Bu sefer vazgeçmeyecek, bir yolunu bulup arkamızda bir çıbanbaşı gibi duran Sofya'yı düşürmeden de surların önünden ayrılmayacaksınız.

Son derece kararlı bir ses tonuyla konuşan ve bir karar verdi mi, sonuna kadar giden Timurtaş Paşa, maiyetinde bulunanlara “Ordugâha dönelim.” dedikten sonra dizleri ile atını dürtükledi.

Akşam saatleriydi. Kırmızı bir top hâlindeki güneş Arnavutluk Dağları'nın zirvelerine kadar inmişti. Batan güneşin son ışıklarının kırmızıya boyadığı surların üzerinde uyusuk adımlarla dolaşan Sofya kale muhafızları, düşe kalka kale kapısına doğru koşan kanlar içindeki adamı görünce birden canlandılar, yaylarına oklarını takıp kırıları gerdiler.

Giyileri yırtılmış, güçlü bedeni kan içindeki genç adam, üzerine nişan almış okçulara doğru döndü ve kollarını iki yana açtıktan sonra son derece düzgün bir Bulgarca ile “Yalvarırım kapıyı açın. Beni içeri alın.” diye haykırdı. Okçuların başındaki subay, surlardan aşağıya doğru eğildi, “Sen de kimsin?” diye sordu.

Demirle desteklenmiş ağır kapının önünde sendeleyip dizlerinin üstüne çöken yaralı genç “Ben bir Osmanlı subayıyım. Adım Sunduk. İşlediğim bir suç yüzünden Timurtaş Paşa tarafından ölüm cezasına çarptırıldım ama kaçmayı başardım. Beni içeri alırsanız size kentinizi kuşatan Türk ordusu ile ilgili çok faydalı bilgiler verebilirim.” dedi.

Şaşırان subay, korkunç bir çarpışmanın içinden sağ çıkmayı başarmış gibi görünen gencin kanlar içindeki bedenini uzun uzun süzdükten sonra doğruldu ve etrafında toplananlara doğru döndü.

- Bu Türk subayı işimize yarayabilir ama kale komutanımızın izni olmadan onu içeri alamam. Gidip komutanı göreyim. Ben dönene kadar onu içeri almayın, kapının önünde bekletin ve yolunda gitmeyen bir şeyler sezerseniz onun başını almaktan çekinmeyin.

- Komutan avdan eli boş olarak döndü. Şimdi bir hayli keyifsizdir.

“Biliyorum. Ancak onun iznini almak zorundayım.” diyen Bulgar subayı ardına dönüp surlardan aşağı inmeye başladı.

Aylardan beri süren Türk kuşatmasının sıkıntısıyla iki günde bir kalenin Sırbistan tarafına bakan ormanlarda avlanmaya çıkan kale komutanı General Georgi bir hayli yorulmuştu. Yorulmuştu çünkü bugün daha önce hiç görmediği kırmızı benekleri olan bir doğanın peşine düşmüş, vahşi tabiatın ortasında saatlerce at koşturmuş, kuşu yakalayamamış ve yıllar sonra ilk defa bir avdan eli boş olarak dönmüştü.

Surlardan inen Bulgar subayı taş binaların gölgelediği dar sokaklardan seri adımlarla geçti ve kente ismini veren Steva Sofia kilisesinin karşısında bulunan kale komutanının konutuna ulaştı. Komutanına kale kapısının önündeki davetsiz misafirlerinden bahsetti. Üstünü başını düzelten, kılıcını kuşanan ve saçsız başına miğferini geçiren Georgi “Gidelim Radko ve şu Osmanlı subayını yakından görelim.” dedi.

Komutanın emriyle iki kanatlı kale kapısı açıldı, kanlar içindeki genç Osmanlı subayı, sağlam soltu dizilmiş uzun mızraklı, ağır kalkanlı askerlerin arasından sendeleyerek ilerledi ve komutanın önüne gelince dizlerinin üzerine çöktü, uzun boynunu büktü. Komutan Georgi, kömür karası saçları kana bulanmış yay kaşlı, parlak kara gözlü, kartal gagasını andıran bir burnu olan buğday tenli kaçak Türk subayına ilgi

ile baktı. Sakalı bıyığı olmayan genç Osmanlı subayı tam bir erkek güzeliydi ve perişan görüntüsüne rağmen pek sevimli görünüyordu. Sofya kale komutanı, geniş sırtı kırbaç izleri ile dolu gence “Kentimizi kuşatan Türk ordusu ile ilgili bildiklerini anlatacağını söylemişsin. Seni dinliyorum.” dedi.

Bir anda gözyaşlarına boğulan Sunduk, kendine olan hayranlığı yüzündeki mağrur ifadeden açıkça belli olan, iri yarı, geniş omuzlu, kocaman kıvrıcık sakallı kale komutanının yumuşak deriden yapılmış çizmelerine iki eliyle sarıldı ve “Komutan beni onlara teslim etmez, canımı bağışlar ve kalenizde kalmama izin verirseniz size çok önemli bir bilgi vereceğim. Ömrümün geri kalanında da kulunuz köleniz olarak size karşılıksız olarak hizmet edecek, benden ne isterseniz itiraz etmeden yerine getireceğim.” dedi.

- Önce bildiklerini duymak istiyorum. Senin durumunu sonra konuşuruz.

- Komutan, Timurtaş Paşa dün karargâha geldi ve kentinizi kuşatan ordunun komutanı Balaban Bey’e kesin talimatlar verdi. Buna göre Balaban Bey kentinizi düşürebilmek için surlara yapılan saldırıların şiddetini arttıracak, ama bir ay içinde kaleyi düşüremezse surların önünden çekilip gidecek. Gidecek çünkü Timurtaş Paşa, aylardır surlarınızın önünde çakılıp kalan Osmanlı ordusunun asıl kuvvetlerini başka bölgelerde görevlendirmek istiyor. Türklerin son saldırılarını durdurabilirseniz kentiniz ebediyen kurtulacak.

Komutan Georgi bu habere çok sevinmişti. Kentin yüksek surları, dar geçit arasından akan ırmağı ve sağlam şatoları yıllardan beri Türklerin kuşatmalarına ve saldırılarına karşı koymuştu. Bu uzun yıllar içinde kent halkı çok sıkıntı çekmişti. Georgi yanındakilere döndü ve “Yıllardır, belirli aralıklarla kentimizi kuşatan, kapımızın önünden ayrılmayan ve soluğumuzu kesip bizi nefessiz bırakan İnce Balaban denilen o inatçı Türk’ün nihayet pes etmek üzere olduğunu duyduğuma sevindim. Bu yaralı genci hekime götürün. Yaraları temizlenip sarılsın, aç karnı doyurulsun ve kendisine temiz giyecekler verilsin.” dedi.

Devresi gün Timurtaş Paşa karargâhtan ayrıldı. Timurtaş Paşa’ya Sofya’yı en kısa sürede düşürme sözü veren Balaban Bey ögle saatlerinde askerlerini hücumla kaldırıncı Türk süvarilerinin yaylarından fırlayan oklar surlardaki askerlerin üzerine yağmur gibi yağmaya başladı. Bulgar kale savunucuları havada uçuşan binlerce delici oktan korunmak için taş duvarların arkasına saklandılar. Bunu fırsat bilen Türk askerleri kale hendeklerine inmeye ve surlara merdivenler dayamaya başladılar.

Savaşçıların başında görkemli atının üstünde her yere yetişen İnce Balaban Bey gerekli buyrukları vererek saldırıyı bizzat yönetmeye başlayınca coşan ve surlara dayadıkları merdivenleri tırmanan Türk asker-